

23 Νοεμβρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 328/93)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής — Μνεία στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. περί προαγωγής υποψηφίου ο οποίος μόνο με πρώτο διορισμό μπορούσε να καταλάβει τη θέση — Το σχετικό πόρισμα της **Smyrniot v. Republic** — Υιοθέτησή του στην κριθείσα περίπτωση — Επικύρωση της κατάληψης της θέσης από τον υποψήφιο. 5
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Η κρίση περί του ουσιώδους της παρατυπίας ανάγεται στο δικαστήριο — Εκ παραδρομής συμπερίληψη παραγράφου σχεδίου υπηρεσίας η οποία δεν περιλαμβανόταν στο αληθές κείμενο του σχεδίου, κατά τη δημοσίευση θέσης — Παρατυπία στη δημοσίευση της θέσης ως απαιτούνταν από το Άρθρο 34(2) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Πορίσματα της **Πρόξας v. Ε.Ε.Υ.** — Η παρατυπία κρίθηκε επουσιώδης. 10 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Το στοιχείο της πείρας — Η έννοια της πείρας από τη νομολογία — Άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Εργων κρίθηκε ότι δεν συνιστά πείρα σε θέματα Οικονομικών. 20
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Ισχυρισμοί ακυρώσεως — Ισχυρισμοί επί λόγων ακυρώσεως που προβάλλονται εκ των υστέρων από τους δικηγόρους, δεν μπορούν να

ανακληρώσουν το κενό της προσβαλλόμενης απόφασης.

5 Ο αιτητής με την προσφυγή ζήτησε την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Πρώτου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 15 1. Μετά την μελέτη των υποθέσεων στις οποίες το Δικαστήριο παραπέμφθηκε από τους συνήγορους έχει αποφασίσει να υιοθετήσει την προσέγγιση του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου και τότε Δικαστή Στυλιανίδη στην υπόθεση **Smyrniot v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 124 όπου τα γεγονότα είναι παρόμοια με τα γεγονότα στην παρούσα υπόθεση.

20 Στην προκειμένη περίπτωση θεωρείται ότι όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος η διεκδίκηση της θέσης έγινε ως θέση Πρώτου Διορισμού ανεξάρτητα αν στην επίδικη απόφαση γίνεται αναφορά σε προαγωγή.

- 25 2. Η κρίσιμη εν προκειμένω δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα δεν αποτελούσε δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας για σκοπούς του Άρθρου 27(2) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90), αλλά δημοσίευση της κενής θέσης. Η πρόνοια του Άρθρου 27(2) αναφέρεται σε Σχέδια Υπηρεσία που καταρτίζονται και εγκρίνονται μετά την έναρξη της ισχύος του Νόμου. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο το 1983 και σύμφωνα με τον τότε ισχύοντα Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο (Ν.33/67) η δημοσίευση των Σχεδίων Υπηρεσία δεν αποτελούσε νομοθετική επιταγή (βλέπε Άρθρο 29 του Ν.33/67). Το έγκυρο Σχέδιο Υπηρεσία είναι εκείνο που εγκρίθηκε το 1983 το οποίο σαφώς δεν περιλαμβάνει την επίδικη παράγραφο. Εκείνο που συνέβηκε στην
- 30 35 προκειμένη περίπτωση είναι η εκ παραδρομής συμπερίληψη της παρ. 3.Γ.(3) στη δημοσίευση της κενής θέσης.

40 Στην υπόθεση **Ιωάννης Πρέζας ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας** παραλήφθηκαν από την προκήρυξη της θέσης ορισμένες παράγραφοι του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η ελλιπής δημοσίωσής του Σχεδίου Υπηρεσίας αποδόθηκε σε τυπογραφικό λάθος. Ο Δικαστής Νικήτας στις σελ. 2538 και 2539 της απόφασής του απαντώντας το ερώτημα κατά πόσο η ανωμαλία στη δημοσίευση συνιστούσε ουσιαστική παρατυπία που συνεπάγετο ακυρότητα

του διορισμού, είπε:

“Η διάκριση των τύπων σε ουσιώδεις και μη επαφίεται σε τελευταία ανάλυση στην κρίση του δικαστηρίου που ελέγχει τη νομιμότητα της διοικητικής πράξης. Κυριακόπουλος “Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον” 4η έκδοση τόμος Β, σελ. 380, ΑΕ 525 Α. Γεωργίου και Άλλοι ν. Ε.Ε.Υ. (Αρ. 1) (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1443. Τα βασικά κριτήρια που συντελούν στο σχηματισμό της γνώμης του δικαστή είναι από τη μια ο σκοπός που εξυπηρετεί ο τύπος και οι επιπτώσεις που μπορεί να έχει η παράβαση του, από την άλλη.

Σ’ αυτή την περίπτωση παραβιάστηκε μεν η διαδικαστική προϋπόθεση του Άρθρου 26(1), αλλά αυτό δεν στέρησε τον αιτητή του δικαιώματος να υποβάλει αίτηση και στη συνέχεια να θεωρηθεί προσοντούχος. Η έλλειψη δημοσιότητας ή η ελλιπής δημοσιότης, όπως παρατηρεί ο Θ. Τσάτσος “Αίτησις ακυρώσεως” σελ. 227, 228 καθιστά την πράξιν ακυρωτέαν, αλλ’ η τοιαύτη παράβασις τύπου καλύπτεται, οσάκις ο ενδιαφερόμενος ηδυνηθή να πράξῃ ὅτι θα ἔπραττε οὕτως και εἴν ετηρείτο ο ὡς ἄνω τύπος”.

..... 20

Κατά την απόφασή μου και για τους λόγους που παρέθεσα καταλήγω ότι η παράλειψη δημοσίευσης ολοκληρωμένου του σχεδίου υπηρεσίας δεν είναι υπό τις περιστάσεις ουσιαστική παρατυπία. Επομένως το επιχείρημα αποτυγχάνει. Θα πρέπει πάντως να τονισθεί με αφορμή την υπόθεση αυτή η ανάγκη για πιο αποτελεσματική εποπτεία από μέρους της αρμοδίας αρχής σε θέματα που απαιτείται δημοσίευση.”

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει το Δικαστήριο είναι ότι η δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας όπως αυτή έγινε, δεν επηρέασε τον αιτητή με οποιοδήποτε τρόπο εφόσον ο αιτητής υπέβαλε αίτηση, θεωρήθηκε υποψήφιος και έπραξε ότι θα μπορούσε να πράξει και με βάση σωστή δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας. Στον αιτητή με βάση το έγκυρο Σχέδιο Υπηρεσίας δεν θα μπορούσε να καταλογιστεί το πλεονέκτημα της παρ 3.Γ.(3). Η παρατυπία που σημειώθηκε δεν ήταν υπό τις περιστάσεις ουσιώδης, και κατά συνέπεια η επίδικη απόφαση δεν οδηγείται σε ακύρωση. Το Δικαστήριο συμμερίζεται όμως την άποψη του αδελφού Δικαστή που εκφράζεται πιο πάνω ότι δηλαδή χρειάζεται πιο αποτελεσματική εποπτεία κατά τη δημοσίευση των κενών θέσεων για να αποφεύγονται περιπτώσεις όπως η παρούσα.

3. Για να απαντηθεί το ερώτημα κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει την οκταετή πείρα που καθορίζεται από την παρ. 3Α.(2) ως ένα από τα βασικά προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση, χρειάζεται να γίνει θεώρηση της πείρας του ενδιαφερομένου μέρους που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας της.

5

Με βάση τα στοιχεία το ενδιαφερόμενο μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει πείρα σε θέματα Οικονομικών, και το Δικαστήριο διαφωνεί με τον ισχυρισμό της δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Εργων συνεπάγεται την απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών. Πείρα σε θέματα Οικονομικών προϋποθέτει τριβή με θέματα οικονομικής φύσης.

10

15

Στην υπόθεση *Theodoros G. Papapetrou v. The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 61 at p. 70-71, λέχθηκε ότι ο όρος "πείρα" εμπεριέχει γνώση που αποκτάται ενεργώντας υπό κάποια ιδιότητα: "The term "experience" inevitably contains the notion of knowledge acquired through acting in a certain capacity." Στην προκειμένη περίπτωση, όπως η άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων σε σχέση με τον τομέα της Πολιτικής Αεροπορίας μπορεί εύλογα να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται στην απόκτηση πείρας σε θέματα του τομέα αυτού, έτσι και η άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων στους άλλους τομείς του Υπουργείου στους οποίους υπηρέτησε το ενδιαφερόμενο μέρος, συνεπάγεται την απόκτηση πείρας στα θέματα που σχετίζονται με τους τομείς αυτούς.

20

25

30

Για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει πείρα σε θέματα Οικονομικών, το Δικαστήριο άντλησε επίσης βοήθεια από την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Ολυμπία Στυλιανού ν. Κωνσταντίνου Χατζηρωσταντίνου κ.ά.*

35

Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω κρίνεται ότι η άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων δεν συνεπάγεται απαραίτητα και την απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών.

40

4. Επιπρόσθετα, ο ισχυρισμός ότι η άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων συνεπάγεται την απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών προβλήθηκε από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας στη γραπτή της αγόρευση. Από πουθενά δεν προκύπτει ότι η ΕΔΥ έκρινε πως άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων σε σχέση με τους τομείς στους οποίους υπηρέτησε το ενδιαφερόμενο μέρος συνεπαγόταν και απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών. Ισχυρισμοί που προβάλλο-

νται εκ των υστέρων από τους δικηγόρους των διαδίκων δεν μπορούν να αναπληρώσουν το κενό.

5. Είναι γεγονός ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσία ανάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΔΥ, και το Δικαστήριο ακόμα και αν έχει διαφορετική γνώμη επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν είναι σύμφωνα με τα ενώπιον της ΕΔΥ στοιχεία, εύλογα επιτρεπτή. Στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία που ήταν ενώπιον τόσοσ της Σ.Ε. όσον και της ΕΔΥ δεν μπορεί να εξαχθεί εύλογα το συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έχει πείρα σε θέματα Οικονομικών, και για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί. 5 10

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Stymnios v. Republic (1983) 3 C.L.R. 124,

Πρέζας ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2533, 20

Parapetrou v. Republic 2 R.S.C.C. 61,

Στυλιανού ν. Χ΄Κωνσταντίνου κ.ά. (1994) 3 Α.Α.Δ. 387.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Πρώτου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας. 30

Κ. Μιχαηλίδης, για τον Αιτητή.

Μ. Τσιάππα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 35

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή ζητά την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος Ειρήνη Αττεσλή στη θέση Πρώτου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας από 1.12.92. 40

Η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και

η διαδικασία πλήρωσης της διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος). Τα γεγονότα τα οποία ενδιαφέρουν για σκοπούς της προσφυγής είναι τα ακόλουθα:

5

Μετά την υποβολή της πρότασης της αρμόδιας αρχής για πλήρωση της θέσης, η θέση δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 27.3.92 αρ. γνωστ. 1017, ενώ σχετική διόρθωση που αφορούσε στον τίτλο της θέσης δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα ημερ. 10.4.92 αρ. γνωστ. 1200. Σ' ανταπόκριση της πιο πάνω δημοσίευσης υποβλήθηκαν 15 αιτήσεις.

10

Στις 25.5.92 συνήλθε σε συνεδρία η Συμβουλευτική Επιτροπή (Σ.Ε.) για να επιληφθεί των αιτήσεων που υποβλήθηκαν. Η Έκθεση της Σ.Ε. (Παράρτημα 5 στην Ενσταση) διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο της ΕΔΥ με επιστολή ημερ. 3.7.92. Από τους 15 αιτητές διαπιστώθηκε ότι 9 κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα και κλήθηκαν σε προφορική συνέντευξη. Στην Έκθεση καταγράφονται οι εντυπώσεις της Σ.Ε. από τις συνεντεύξεις. Σ' αυτήν αναφέρεται επίσης ότι από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Σ.Ε. και από ερωτήσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, διαπιστώθηκε ότι 4 υποψήφιοι μεταξύ των οποίων ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν το πλεονέκτημα της παρ. 3.Γ.(3) του Σχεδίου Υπηρεσίας δηλαδή πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία. Η Σ.Ε. σύστησε για επιλογή στην επίδικη θέση 4 υποψήφιους μεταξύ των οποίων τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος.

15

20

25

Μετά τη λήψη της έκθεσης της Σ.Ε. ο Πρόεδρος της ΕΔΥ με επιστολή του ημερ. 7.7.92 προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Εργων ως Πρόεδρο της Σ.Ε. (Παράρτημα 6), ανέφερε ότι κατά τη δημοσίευση της θέσης από παραδρομή περιλήφθηκε στα απαιτούμενα προσόντα η παρ. 3.Γ.(3) που προβλέπει ότι "πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης θα αποτελεί πλεονέκτημα". Στην επιστολή γινόταν επίσης παράκληση όπως επανεξεταστεί το θέμα αγνοώντας την πιο πάνω παράγραφο και λαμβάνοντας υπόψη μόνο τα πλεονεκτήματα των παραγράφων 3.Α.(3) και 3.Β.(3) της δημοσίευσης.

30

35

40

Με επιστολή του ημερ. 23.7.92 ο Πρόεδρος της Σ.Ε. απέστειλε στον Πρόεδρο της ΕΔΥ νέα έκθεση της Σ.Ε. (Παράρτημα 7). Η νέα έκθεση είναι πανομοιότυπη με την προηγούμενη εκτός σ' ότι αφορά την παρ. 8 που αναφέρεται στην κατοχή του πλεονεκτήματος. Σύμφωνα με την παρ. 8 θεωρήθηκε ότι η Αττεσλή Ειρήνη έχει το πλεονέκτημα της παρ.

3.Α.(3) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Ο αιτητής δεν πιστώθηκε με πλεονέκτημα. Στη συνεδρία της ΕΔΥ ημερ. 2.9.92 κατατέθηκε η Έκθεση της Σ.Ε. και έγινε αναφορά στο περιεχόμενό της. Στα σχετικά πρακτικά αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι η ΕΔΥ υιοθέτησε το πόρισμα της Σ.Ε. αναφορικά με το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής και το πόρισμα αναφορικά με την κατοχή του πλεονεκτήματος από την Αττεσλή Ειρήνη. 5

Η ΕΔΥ στη συνεδρία της ημερ. 9.11.92 δέχτηκε σε προφορική εξέταση τους υποψηφίους που σύστησε η Σ.Ε. Στη συνεδρίαση παρευρίσκετο και ο Διευθυντής του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας. Ο Διευθυντής αξιολόγησε το ενδιαφερόμενο μέρος ως “πάρα πολύ καλή” και τον αιτητή ως “πολύ καλό”. Στη συνέχεια ο Διευθυντής με βάση τα τρία βασικά κριτήρια σύστησε ως πιο κατάλληλους για την επίδικη θέση το ενδιαφερόμενο μέρος και ακόμα ένα υποψήφιο από τους 4 που συστήθηκαν από τη Σ.Ε. (Καρλεττίδη Χαράλαμπο) αφήνοντας στην κρίση της ΕΔΥ την επιλογή. Αναφορικά με την Αττεσλή ανέφερε ότι αυτή διαθέτει και πείρα πάνω σε θέματα αεροπορικών μεταφορών και περισσότερη πείρα σε εξειδικευμένα θέματα, ενώ ο Καρλεττίδης διαθέτει περισσότερα προσόντα και αρχαιότητα. 10
15
20

Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρία η ΕΔΥ αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική συνέντευξη και έκρινε το ενδιαφερόμενο μέρος ως “πάρα πολύ καλή” και τον αιτητή ως “πολύ καλό”. Στη συνέχεια η ΕΔΥ ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενσπύον της στοιχεία έκρινε ότι η Αττεσλή Ειρήνη υπερείχε γενικά των άλλων υποψηφίων και την επέλεξε ως την πιο κατάλληλη για προαγωγή. 25
30

Προτού υπεισέλθω στην εξέταση των λόγων για ακύρωση που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή θεωρώ χρήσιμο να παραθέσω αυτούσιο σχετικό απόσπασμα από το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης (Παράρτημα 13) το οποίο εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 31.3.83, γιατί βρίσκεται στο επίκεντρο σχεδόν όλων των νομικών ισχυρισμών του αιτητή: 35

“Απαιτούμενα Προσόντα:

Α. Για Πρώτο Διορισμό

- (1) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν σε κατάλληλο θέμα π.χ. τις Οικονομικές Επιστήμες, τα Νομικά (περιλαμβανομένου του Barrister-at-Law) τη Διοίκηση Επιχειρήσεων, τη Δημόσια Διοίκηση, τις Πολιτικές Επιστήμες, 40

κλπ.

5 (2) Οκταετής τουλάχιστο πείρα σε θέματα Πολιτικής Αεροπορίας ή/και Αεροπορικών Μεταφορών ή/και Οικονομικών, από την οποία 5ετής τουλάχιστο πείρα σε υπεύθυνη θέση.

10 (3) Γνώση των Κανονισμών και Διαδικασιών που σχετίζονται με τις αερομεταφορές και τη λειτουργία και εκμετάλλευση αερολιμένων, όπως καθορίζονται από το Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας και άλλους αρμόδιους Διεθνείς οργανισμούς, καθώς και γνώση της σχετικής νομοθεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας θα αποτελεί πλεονέκτημα.

15 Β. Για Προαγωγή:

(1) Οκταετής τουλάχιστο υπηρεσία στο Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας από την οποία πενταετής τουλάχιστο πείρα σε υπεύθυνη θέση.

20 (2) Πολύ καλή γνώση των Κανονισμών και Διαδικασιών που σχετίζονται με τις αερομεταφορές και τη λειτουργία και εκμετάλλευση αερολιμένων, όπως καθορίζονται από το Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας και άλλους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και της σχετικής νομοθεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

25 (3) Δίπλωμα επιτυχούς παρακολούθησης σειράς μαθημάτων στις αεροπορικές μεταφορές ή/και τα οικονομικά για αεροπορικές μεταφορές θα αποτελεί πλεονέκτημα.

30

Γ. Και για τα δύο Α και Β:

(1) Ακεραιότητα χαρακτήρα, διοικητική και οργανωτική ικανότητα, πρωτοβουλία, υπευθυνότητα και ευθυκρισία.

35

(2) Πολύ καλή γνώση της Ελληνικής και της Αγγλικής γλώσσας.”

40 Ο πρώτος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή είναι ότι η επίδικη θέση ήταν θέση προαγωγής τόσο για τον αιτητή όσο και για το ενδιαφερόμενο μέρος και κατά συνέπεια το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πληρούσε την παρ. 3.Β.(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας (πιο πάνω) γιατί δεν είχε οκταετή υπηρεσία στο Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας.

Για στήριξη του πιο πάνω ισχυρισμού, ο δικηγόρος του αιτητή επικαλέστηκε το άρθρο 26 του Νόμου στο οποίο ερμηνεύονται ο “διορισμός” και η “προαγωγή” όπως επίσης την αναφορά στα πρακτικά τόσο από το Διευθυντή όσο και από την ΕΔΥ σε προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους. Παρενθετικά αναφέρεται ότι το άρθρο 26 του Νόμου αντιστοιχεί με το άρθρο 28 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν.33/67).

5

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας ανέφερε σε σχέση με τα πιο πάνω ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπηρετούσε από την 1.3.68 σαν Διοικητικός Λειτουργός στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων και έτσι διεκδικούσε τη θέση σαν θέση Πρώτου Διορισμού για την οποία ίσχυε η παρ. 3.Α.(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε, στο οποίο είχε απονεμηθεί ο τίτλος του Barrister-at-Law όχι μόνο πληρούσε το απαιτούμενο προσόν της παρ. 3.Α.(1) αλλά είχε περαιτέρω εξευρεθεί από τη Σ.Ε. να διαθέτει και το πλεονέκτημα της παρ. 3.Α.(3), γεγονός που ήταν και ενώπιον της ΕΔΥ.

10

15

Μετά την μελέτη των υποθέσεων στις οποίες παραπέμφθηκα από τους συνήγορους έχω αποφασίσει να υιοθετήσω την προσέγγιση του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου και τότε Δικαστή Στυλιανίδη στην υπόθεση *Smyrniotis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 124 όπου τα γεγονότα είναι παρόμοια με τα γεγονότα στην παρούσα υπόθεση: Ο αιτητής στην πιο πάνω υπόθεση που διεκδικούσε προαγωγή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 2ης Τάξης (θέση Πρώτου Διορισμού & Προαγωγής) ισχυρίστηκε ότι ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη (Κοντόπουλος) δεν κατείχε τα προβλεπόμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα. Η ΕΔΥ έκανε αναφορά στα πρακτικά όπως και στην προκείμενη περίπτωση, σε προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. Στις σελίδες 131 και 132 της απόφασης επλώθησαν:

20

25

30

“This is a first entry and promotion post. The prescribed qualifications are set out in the Gazette of 2.11.79, Not. No. 1995.

The qualifications of Kontopoulos appear in his personal file. He did not pass Financial Instructions and Store Regulations and, therefore, he lacked the qualifications for promotion. A comparison between the qualifications for first entry and the qualifications possessed by this interested party leaves no doubt that he had the required qualifications for first entry. He was in the service for many years as a permanent Accounting Officer, 3rd Grade.

35

40

Relevant on the matter are the definitions of “appointment” and “promotion” as set out in s.28 of the Public Service Law No. 33/67.

It reads as follows:-

5 Having regard to the provisions of s.28, cited above, and s.30(1)(b), I see no fault in the description of “promotion” in the sub-judice decision with regard to this interested party.”

10 Στην προκείμενη περίπτωση θεωρώ ότι όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος η διεκδίκηση της θέσης έγινε ως θέση Πρώτου Διορισμού ανεξάρτητα αν στην επίδικη απόφαση γίνεται αναφορά σε προαγωγή, και κατά συνέπεια ο πρώτος λόγος για ακύρωση δεν ευσταθεί και απορρίπτεται. Ο αιτητής ανεξάρτητα από τα πιο πάνω ισχυρίστηκε ότι σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφανθεί ότι η απονομή της θέσης στο ενδιαφερόμενο μέρος δε συνιστά προαγωγή αλλά διορισμό, το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πληρεί το Σχέδιο Υπηρεσίας γιατί δεν κατέχει ούτε τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό.

20 Προτού επιληφθώ του πιο πάνω ισχυρισμού θα εξετάσω το δεύτερο λόγο για ακύρωση και που αφορά στη δημοσίευση της θέσης στην Επίσημη Εφημερίδα και την εκ παραδρομής συμπερίληψη σ’ αυτήν της παρ. 3.Γ.(3) που δεν αποτελεί μέρος του Σχεδίου Υπηρεσίας όπως αυτό εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο. Ο δικηγόρος του αιτητή επικαλέστηκε το άρθρο 27 του Νόμου που προνοεί

25 μεταξύ άλλων ότι μετά την έγκρισή τους τα Σχέδια Υπηρεσίας δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Στην προκειμένη περίπτωση είτε ο δικηγόρος του αιτητή, το Σχέδιο Υπηρεσίας δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα ημερ. 27.3.92. Μετά τη δημοσίευσή του έγιναν δύο τροποποιήσεις, αλλά μόνο η τροποποίηση που αφορούσε στον τίτλο δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα.

30 Στην πραγματικότητα είτε ο δικηγόρος του αιτητή, ο Πρόεδρος της ΕΔΥ με την επιστολή του ημερ. 7.7.92 ζήτησε όπως το θέμα επανεξεταστεί βάσει τροποποιημένου Σχεδίου Υπηρεσίας το οποίο δεν είχε καταρτισθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο και δεν είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Εν πάση περιπτώσει συνέχισε, ακόμα και αν η παρ.3.Γ.(3) συμπεριελήφθηκε στο Σχέδιο Υπηρεσίας εκ παραδρομής, η ΕΔΥ είχε καθήκον όπως γνωστοποιήσει την τροποποίηση με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα. Η παράλειψη αυτή καθιστά το Σχέδιο Υπηρεσίας παράνομο και οδηγεί σε ακύρωση την επίδικη απόφαση.

40

Αναφορικά με τα πιο πάνω εν πρώτοις παρατηρώ ότι η δημοσίευση της 27.3.92 στην Επίσημη Εφημερίδα, δεν αποτελούσε δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας για σκοπούς του άρθρου 27(2) του Νό-

μου, αλλά δημοσίευση της κενής θέσης. Η πρόνοια του άρθρου 27(2) αναφέρεται σε Σχέδια Υπηρεσίας που καταρτίζονται και εγκρίνονται μετά την έναρξη της ισχύος του Νόμου. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης όπως πιο πάνω αναφέρεται, εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο το 1983 και σύμφωνα με τον τότε ισχύοντα Νόμο (Ν.33/67) η δημοσίευση των Σχεδίων Υπηρεσίας δεν αποτελούσε νομοθετική επιταγή (βλέπε άρθρο 29 του Ν. 33/67). Το έγκυρο Σχέδιο Υπηρεσίας είναι εκείνο που εγκρίθηκε το 1983 το οποίο σαφώς δεν περιλαμβάνει την επίδικη παράγραφο. Εκείνο που συνέβηκε στην προκειμένη περίπτωση είναι η εκ παραδρομής συμπερίληψη της παρ. 3.Γ.(3) στη δημοσίευση της κενής θέσης, και κατά συνέπεια δεν τίθεται θέμα τροποποίησης του Σχεδίου Υπηρεσίας για την οποία απαιτείτο δημοσίευση.

Είναι γεγονός ότι με την κατά λάθος συμπερίληψη της παρ. 3.Γ.(3) σημειώθηκε παρατυπία στη δημοσίευση της θέσης η οποία αντιβαίνει τις πρόνοιες του άρθρου 34(2) του Νόμου που προνοεί όπως η δημοσίευση της θέσης δίνει πλήρη στοιχεία του Σχεδίου Υπηρεσίας και καθορίζει την προθεσμία υποβολής αιτήσεων. Εκείνο που έχει να αποφασίσει το Δικαστήριο είναι κατά πόσο η παρατυπία αυτή είναι ουσιώδης ώστε να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση.

Στην υπόθεση *Ιωάννης Πρέζας ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2533 παραλήφθηκαν από την προκήρυξη της θέσης ορισμένες παράγραφοι του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η ελλιπής δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας αποδόθηκε σε τυπογραφικό λάθος. Ο Δικαστής Νικήτας στις σελ. 2538 και 2539 της απόφασης του απαντώντας το ερώτημα κατά πόσο η ανωμαλία στη δημοσίευση συνιστούσε ουσιαστική παρατυπία που συνεπάγετο ακυρότητα του διορισμού, είπε:

“Η διάκριση των τύπων σε ουσιώδεις και μη επαφίεται σε τελευταία ανάλυση στην κρίση του δικαστηρίου που ελέγχει τη νομιμότητα της διοικητικής πράξης. Κυριακόπουλος “Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον” 4η έκδοση τόμος Β, σελ. 380, *Α. Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ.1)* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1443. Τα βασικά κριτήρια που συντελούν στο σχηματισμό της γνώμης του δικαστή είναι από τη μια ο σκοπός που εξυπηρετεί ο τύπος και οι επιπτώσεις που μπορεί να έχει η παράβασή του, από την άλλη.

Σ’ αυτή την περίπτωση παραβιάστηκε μεν η διαδικαστική προϋπόθεση του άρθρου 26(1), αλλά αυτό δεν στέρησε τον αιτητή του δικαιώματος να υποβάλει αίτηση και στη συνέχεια να θεωρηθεί

προσοντούχος. Η έλλειψη δημοσιότητας ή η ελλιπής δημοσιότης, όπως παρατηρεί ο Θ. Τσάτσος “Αίτησις ακυρώσεως” σελ. 227, 228, “καθιστά την πράξιν ακυρωτέαν, αλλ’ η τοιαύτη παράβασις τύπου καλύπτεται, οσάκις ο ενδιαφερόμενος ηδυνηθή να πράξει ότι θα έπραττε ούτος και εάν ετηρείτο ο ως άνω τύπος”.

5

Κατά την απόφασή μου και για τους λόγους που παρέθεσα καταλήγω ότι η παράλειψη δημοσίευσης ολοκληρωμένου του σχεδίου υπηρεσίας δεν είναι υπό τις περιστάσεις ουσιαστική παρατυπία. Επομένως το επιχείρημα αποτυγχάνει. Θα πρέπει πάντως να τονισθεί με αφορμή την υπόθεση αυτή η ανάγκη για πιο αποτελεσματική εποπτεία από μέρους της αρμοδίας αρχής σε θέματα που απαιτείται δημοσίευση.”

10

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγω είναι ότι η δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας όπως αυτή έγινε, δεν επηρέασε τον αιτητή με οποιοδήποτε τρόπο εφόσον ο αιτητής υπέβαλε αίτηση, θεωρήθηκε υποψήφιος και έπραξε ότι θα μπορούσε να πράξει και με βάση σωστή δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας. Στον αιτητή με βάση το έγκυρο Σχέδιο Υπηρεσίας δεν θα μπορούσε να καταλογιστεί το πλεονέκτημα της παρ. 3.Γ.(3). Η παρατυπία που σημειώθηκε δεν ήταν υπό τις περιστάσεις ουσιώδης, και κατά συνέπεια η επίδικη απόφαση δεν οδηγείται σε ακύρωση. Συμμερίζομαι όμως την άποψη του αδελφού Δικαστή που εκφράζεται πιο πάνω ότι δηλαδή χρειάζεται πιο αποτελεσματική εποπτεία κατά τη δημοσίευση των κενών θέσεων για να αποφεύγονται περιπτώσεις όπως η παρούσα.

15

20

25

Θα εξετάσω τώρα τους ισχυρισμούς αναφορικά με το θέμα της πείρας του ενδιαφερομένου μέρους. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι λανθασμένα ο Διευθυντής και η ΕΔΥ αναφέρθηκαν στο θέμα της πείρας του ενδιαφερομένου μέρους γιατί η πείρα δεν αποτελεί στοιχείο κρίσης και ούτε θεωρείται πλεονέκτημα. Συνυφασμένος με τον ισχυρισμό αυτό είναι και ο ισχυρισμός στον οποίο αναφέρθηκα πιο πάνω, ότι δηλαδή το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό, και συγκεκριμένα δεν έχει την πείρα που απαιτείται από την παρ. 3.Α.(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας (οκταετής τουλάχιστο πείρα σε θέματα Πολιτικής Αεροπορίας ή/και Αεροπορικών Μεταφορών ή/και Οικονομικών, από την οποία 5ετής τουλάχιστο πείρα σε υπεύθυνη θέση).

35

40

Σ’ απάντηση η δικηγόρος της Δημοκρατίας αναφέρθηκε στην πείρα του ενδιαφερομένου μέρους σε διάφορους τομείς του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων για να υποστηρίξει τη θέση ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε οκταετή πείρα στα θέματα που

αναφέρονται στην παρ. 3.Α.(2). Τα γενικά διοικητικά καθήκοντα που ασκούσε το ενδιαφερόμενο μέρος στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Εργων είχε, αναφορικά με διάφορα κυβερνητικά τμήματα από την 1.3.1968 μέχρι το διορισμό της στην επίδικη θέση, συνελάγονταν την απόκτηση πείρας σε θέματα οικονομικών ενώ τα γενικά διοικητικά καθήκοντα που αυτή ασκούσε αναφορικά με το Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, και από το 1986 σαν μέλος της Αρχής Εκδόσεως Αδειών για Αεροπορικές Μεταφορές, συνελάγονταν πείρα σε θέματα τόσο Πολιτικής Αεροπορίας όσο και Αεροπορικών Μεταφορών. Επομένως η πείρα του ενδιαφερόμενου μέρους σε Οικονομικά θέματα και σε θέματα Πολιτικής Αεροπορίας και Αεροπορικών Μεταφορών αποτελούσε στοιχείον κρίσης δυνάμει της παρ.3.Α.(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, και ορθά λήφθηκε υπόψη για την έκδοση της επίδικης απόφασης.

Ο αιτητής αναφορικά με τα πιο πάνω είχε πειραμένα στις εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους δεν αναφέρεται ότι ασκούσε καθήκοντα σε σχέση με οικονομικά θέματα.

Για να απαντηθεί το ερώτημα κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει την οκταετή πείρα που καθορίζεται από την παρ. 3.Α.(2) ως ένα από τα βασικά προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση, χρειάζεται να γίνει αναφορά στην πείρα του ενδιαφερομένου μέρους που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας της.

Το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε στη θέση Διοικητικού Λειτουργού 3ης τάξης το 1968 ενώ από το 1966 υπηρετούσε στην θέση Διοικητικού Λειτουργού πάνω σε ημερομίσθια βάση. Από το περιεχόμενο των φακέλων το ενδιαφερόμενο μέρος δεν φαίνεται να έχει υπηρετήσει πουθενά αλλού. Μέχρι και την ημερομηνία απονομής σ' αυτήν της επίδικης θέσης, ήταν τοποθετημένη εξ ολοκλήρου στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Εργων όπου ασκούσε διοικητικά καθήκοντα. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των φακέλων από το 1986 που διορίστηκε Διοικητικός Λειτουργός Α (και όπως η ίδια δηλώνει στις ετήσιες εμπιστευτικές / υπηρεσιακές εκθέσεις της), ασκούσε γενικά διοικητικά καθήκοντα στον τομέα της Πολιτικής Αεροπορίας. Κατ' ακρίβεια ασκούσε διοικητικά καθήκοντα στον εν λόγω τομέα από 1.11.1985. Επίσης από το 1986 υπηρέτησε σαν Μέλος της Αρχής Εκδόσεως Αδειών για Αεροπορικές Μεταφορές.

Από τα πιο πάνω μπορεί εύκολα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τον ουσιαστικό χρόνο (βλέπε άρθρο 34(15)(α) του Νόμου), είχε πείρα σε θέματα Πολιτικής Αεροπορίας ή/και Αεροπορικών Μεταφορών, συνολικής διάρκειας 6 1/2 περίπου

ετών. Συνεπώς εκείνο που παραμένει να αποφασιστεί είναι κατά πόσο τα γενικά διοικητικά καθήκοντα που εκτελούσε στους διάφορους τομείς του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων στους οποίους κατά καιρούς τοποθετήθηκε συνεπάγονται, όπως είπε η κα. Τσιάππα, και την απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών ώστε να συμπληρωθεί η απαιτούμενη από την παρ. 3.Α.(2) οκταετής πείρα. Τα γενικά διοικητικά καθήκοντα που ασκούσε το ενδιαφερόμενο μέρος, εκτός από εκείνα που ασκούσε αναφορικά με τον τομέα της Πολιτικής Αεροπορίας όπως αυτά δηλώθηκαν από την ίδια στις ετήσιες εκθέσεις της, αφορούσαν μέχρι το 1982 το Τμήμα Αρχαιοτήτων, και από το 1983 μέχρι 1.11.85 την Αρχή Λιμένων. Επιπρόσθετα από το 1985-1988 υπηρέτησε σαν Μέλος της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ενώ από το 1975-1985 ασχολείτο και με την εξέταση ιεραρχικών προσφυγών που υποβάλλονταν δυνάμει των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων.

Με βάση τα πιο πάνω στοιχεία καταλήγω στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει πείρα σε θέματα Οικονομικών, και διαφωνώ με τον ισχυρισμό της δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων συνεπάγεται την απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών. Πείρα σε θέματα Οικονομικών προϋποθέτει τριβή με θέματα οικονομικής φύσης.

Στην υπόθεση *Theodoros G. Papapetrou v. The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 61 at p. 70-71, λέχθηκε ότι ο όρος “πείρα” εμπεριέχει γνώση που αποκτάται ενεργώντας υπό κάποια ιδιότητα: “The term “experience” inevitably contains the notion of knowledge acquired through acting in a certain capacity.” Στην προκειμένη περίπτωση, όπως η άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων σε σχέση με τον τομέα της Πολιτικής Αεροπορίας μπορεί εύλογα να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται την απόκτηση πείρας σε θέματα του τομέα αυτού, έτσι και η άσκηση γενικών διοικητικών καθηκόντων στους άλλους τομείς του Υπουργείου στους οποίους υπηρέτησε το ενδιαφερόμενο μέρος, συνεπάγεται την απόκτηση πείρας στα θέματα που σχετίζονται με τους τομείς αυτούς.

Για να καταλήξω στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει πείρα σε θέματα Οικονομικών, άντλησα επίσης βοήθεια από την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Ολυμπία Στυλιανού ν. Κωνσταντίνου Χατζηκωνσταντίνου κ.ά.* (1994) 3 Α.Α.Δ. 387 όπου το Δικαστήριο ανατρέποντας το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι “διοικητική πείρα” ταυτίζεται με την “διευθυντική/εποπτική ικανότη-

τα”, προσέτρεξε για βοήθεια και στις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας του Διοικητικού Λειτουργού. Στη σελ.393 της απόφασης ειπώθηκε:

“Το σχέδιο υπηρεσίας του διοικητικού λειτουργού είναι σχετικό 5
όχι ως κατευθείαν ερμηνευτικό της συζητούμενης πρόνοιας του
σχεδίου υπηρεσίας εδώ, αλλά ως ενδεικτικό της δυνατότητας της
ΕΔΥ να αποσυνδέσει τα διοικητικά καθήκοντα από την κατ’ ανά-
γκη άσκηση εποπτείας, οργάνωση και κατεύθυνση προσωπικού. 10
Παραθέτουμε απόσπασμα από το πιο πάνω σχέδιο υπηρεσίας ως
προς το περιεχόμενο της έννοιας των διοικητικών καθηκόντων:

“Εκτελεί διοικητικά καθήκοντα αναφορικά με την εξέταση 15
διαφόρων υποθέσεων, προβλημάτων και θεμάτων που αφο-
ρούν τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας στην οποία υπηρετεί.
Για την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών συλλέγει και αναλύ-
ει τα απαιτούμενα στοιχεία και πληροφορίες, ετοιμάζει σημει-
ώματα, υπομνήματα, εκθέσεις και πρακτικά, υποβάλλει ειση-
γήσεις για την επίλυση των διάφορων προβλημάτων, διεκτε- 20
ραιώνει τις αποφάσεις που λαμβάνονται, εφαρμόζει τη σχετι-
κή νομοθεσία και κανονισμούς και διεξάγει τη συνεπαγόμενη
αλληλογραφία”.”

Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω κρίνω ότι η άσκηση γενικών δι- 25
οικητικών καθηκόντων δεν συνεπάγεται απαραίτητα και την από-
κτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών.

Επιπρόσθετα, ο ισχυρισμός ότι η άσκηση γενικών διοικητικών 30
καθηκόντων συνεπάγεται την απόκτηση πείρας σε θέματα Οικονομι-
κών προβλήθηκε από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας στη γραπτή της
αγόρευση. Από πούθενά δεν προκύπτει ότι η ΕΔΥ έκρινε πως άσκη-
ση γενικών διοικητικών καθηκόντων σε σχέση με τους τομείς στους
οποίους υπηρέτησε το ενδιαφερόμενο μέρος συνεπαγόταν και από- 35
κτηση πείρας σε θέματα Οικονομικών. Ισχυρισμοί που προβάλλο-
νται εκ των υστέρων από τους δικηγόρους των διαδίκων δεν μπο-
ρούν να απατηλώσουν το κενό.

Είναι γεγονός ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρε- 40
σίας ανάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΔΥ, και το Δι-
καστήριο ακόμα και αν έχει διαφορετική γνώμη επιμβαίνει μόνο αν
η ερμηνεία και εφαρμογή δεν είναι σύμφωνα με τα ενώπιον της ΕΔΥ
στοιχεία, εύλογα επιτρεπτή. Στην προκείμενη περίπτωση από τα
στοιχεία που ήταν ενώπιον τόσο της Σ.Ε. όσο και της ΕΔΥ δεν
μπορεί κατά την άποψή μου να εξαχθεί εύλογα το συμπέρασμα ότι

το ενδιαφερόμενο μέρος έχει πείρα σε θέματα Οικονομικών, και για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

- 5 Ενόψει της κατάληξης μου αυτής καθίσταται περιττή η εξέταση άλλων ισχυρισμών του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Δεν γίνεται διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.